XXXIX n68 35 36

DE IVBI LEO

TRACTATVS DOMINI IOANNIS DE ANNANIA: ET DOMINI FELINI SANDEI:

TRACTATVS de Iubileo Reuerẽ. do .Ioã.de Annania Archi.Bononienſis ſub rubrica de ſortilegiis.

EXtra glo.& materiam preſen-
tis precedentis & ſequentis ti-
tuli quia ad preſens ſumus in
anno Iubilei.ſ.M.ccccl.nõ ab
ſonum uidetᷣ aliqua & breui
ter de ipſo iubileo refert.Et pri
mo ſciẽdum eſt ꝙ de Iubileo
fit mentio in ueteri teſtamẽto
& potiſſime hoc patet ex his
q̃ habẽtᷣ libro Leuitici.xxv.c.
poſt prin.ubi dñs in mõte Sy
nay.ad Moyſen dixit Sãctificabis annũ quinquageſimũ &
dabis remiſſionẽ cũctis habitantibus in terra tua tunc enĩ eſt
Iubilemus reuertetur homo ad poſſeſſionẽ ſuã & unuſqſq; re
deat ad familiã ſuam priſtinam quia Iubilemus eſt & qnqua
geſimus annus:& fit ẽt mentio de iſto Iubileo ſubſtantialiter
vii.di.ius aũt conſtitutionis cõiuncta gl.fi.ibi ꝙ Moyſes ce
pit iudicia ſua ab iſtis conſtitutionibus.¶Et Arch.ibi ſuper
dicta gl.quam ſequitur do.domi.ſpecifice allegat illũ tex.le
uitici dicens ꝙ erat annus Iubileus.in ueteri teſtamento quo
libet quinquageſimo:& tunc qui erat ſeruus erat liber & car
cerati liberabantur:pondera tñ ſi ille tex.probat de carceratis.
fit & ẽt mentio de Iubileo de pe.di.i.circa fi.ca.qui domum
uel agrũ & inter alia ibi dicitur ꝙ in Iubileo plena remiſſio
preſtabatur.uñ per eum perfecte remiſſio peccati figuratur:&
gl.ſubmittit.i.a pena peccati & etiam ibi gl.i.que incipit ad
euidẽtiã & dicit ꝙ in anno iubilei fit plena reſtitutio archi.
ibi ſuper uer.Iubileo dicit qđ dicitur proprie annus Iubilei.i
remiſſionis:quia illo anno debita remittebantur:& ſerui he
brei reuertebantur liberi ad priſtinũ ſtatum:dicit ẽt archi.i.d
glo.in uer.ad euidentiã ꝙ annus Iubileus ſignificat plenam
remiſſionẽ que fit in eccleſia & hoc ſequitur ibi do.Domi
qđ habetur ẽt ibi & dicit arch.ꝙ ſacerdos computans tẽpo-

rā uſq; ad annū Iubilei ſignificat ſacerdotē qui tempora pe-
nitentie prefigit & diffinit quibus peractis ſequitur plena re
miſſio peccatorū: & de iſta cōputatione temporum uſq; ad
annum Iubilei habetur Leuitici.c.ul.circa fi. Et iſtud in ef-
fectu ſequitur ibi do.domi.dicēs ꝙ annus iubileus ſignificat
plenā remiſſionē peccatorū ꝗ̄ fit in eccl'ia. & ſic uidet' ꝙ ex p̄
dictis pōt dici ꝙ tp̄e cōpilationis decreti erat in eccl'ia indul
gentia iubilei & conſtat ꝙ cōpilatio decreti p̄ceſſit Bonifa-
ciū de quo infra dicet' patet ex hiis ꝗ̄ habent' ex tex.& glo.ii
q.vi.appellatione interpoſita.§.forma appellationis hec eſt
& ſic patet ex predictis ꝙ Iubileus pōt duobus modis diffi-
nire.Iubileus eſt quedā remiſſio cunctorū terrarū habitantiū
ꝗ̄ fit in anno qnquageſimo & ꝓ hoc facit glo.ꝗ̄ incipit a pe
na & a culpa in cle.ii.de pe.& remiſ.dicens ꝙ illa eſt pleniſ-
ſima pctōrū remiſſio ꝗ̄ dat' in anno centenario & illā ſequū
tur ibi oēs ſcribentes.poſſet ēt dici ꝙ Iubileus eſt animicātus
uoce quadā cōfuſa ꝑ gaudio qa in anno .l. in remiſſionē olī
cūctorū fideliū habet' & hoc ꝓbari uidet' ꝑ gl. relata ad tex.
in uer.Iubilei dei de reli.& uene.ſan.q ēt dicit ꝙ Iubileus
eſt gaudiū ſiue Iubileus qđ uerbis explicari nō poſſit ꝗ̄ſi ue-
lit ꝙ ille q iſtū Iubileū conſequi deſiderat debet habere gau-
diū mētale.i.purā cōſciam ꝗ̄ inducit tale gaudiū quod uer-
bis explicari nō poſſit.Et cōſidera ꝙ ideo dictū non fuit cū-
ctorū fideliū qa tex.leuitici dicit cunctis habitatoribus terre
tue.i.cuncto populo dei q populus nos hodie ſumus.c.trā-
ſlato ſupra de cōſti.& eſt rō ſm gl.ibi qa in ueteri teſtamento
ꝙ fuit hircorū & uitulorū ſanguine dedicatū ꝓmittebat tē-
poralia: In nouo uero teſtamēto qđ ex xp̄i ſanguine conſe-
cratū ꝓmittit eterna.c.cū marthe.uer.ceterū.ſupra.de celebra.
miſ.Et ſic patet ex p̄dictis ꝙ Iubileus fuit inuentus a deo in
teſtamento ueteri figuratiue & fuit cōceſſum Moyſi ut talē
annū ſanctificaret & ꝓ hoc dat' itelligi ꝙ hodie a ſolo Papa
poſſit cōſtitui q ſucceſſit Moyſi ut dicit glo.ii.i.fi.c.cām el.
ii.ſupra.q fi.ſint le.facit ēt qđ no.gl.in dicto.c.trāſlato & hoc
ēt uoluit gl.dicta cle.ii.de pe.& remiſ.q dicit ꝙ ſolus Papa
concedit talē pleniſſimā remiſſionem.& illud ſequit' ibi la-

pus alle.do.me.de ymo.dicenté qđ hoc ꝓcedit in generali & uniuerſali remiſſione per quá oís ſatiſfactio remittatur & iſta eſt q̄ a ſolo Papa cõſueuit fieri ſecus in particularibus re- miſſionibus de quo per hoſti.in ſũma de remiſ.§.ad quid ua let uer.quid ergo ſi papa.& uer.& hoc intelligas de particu lari in quibus dicit ꝙ ſi aliqs in tali ſtatu moritur credédũ é ꝙ nec purgatoriũ ſentit & ſic patet ꝙ ille qui habuit indul- gentiá iubilei ſi morit̃ in illo ſtatu uadit recta uia ad paradi ſum abſq; aliqua pena purgatorii ita colligit̃ ex dictis hoſt. hic & ſequit̃ in effectu hic do.flo.in cle.ii.de pe. & remiſ. in cle.i.de priui.& de pena purgatorii uide hoc ꝙ habet̃.xxy. diſtin.q in aliud ubi dicit̃ ꝙ q diſtulit factũ purgationis in aliud ſeculũ purgabit̃ igne purgatorii q ignis licet nõ ſit eter nus eſt tñ miro modo grauis adeo ꝙ ſuperat oẽm penam ꝙ hac uita homo pati poſſet & dicit ibi archi.ꝙ ille tex.habet̃ pro palea tñ habet̃ ꝓ nõ palea de pe.di.yii.c.ul.i fi.uer.auté hic ignis.¶ Quare aũt & que dicant̃ palee Dic ut habet̃ per Io.an.in ſpe.ti.de diſputa.& alle.§.fi.in fi.& refert do.me.de ymo.ff.de uerbo.obli.in rubrica poſt prí.Eſt ét ſcień.ꝙ Bo- nifacius octauus cõpilator.yi.libri in quadá ſua extrauagáti que incipit antiquorũ habet fida relatio de quo facit métio- nem Io.an.in dicta cle.ii.que ſtatuit & cõceſſit oíbus reueré ter accedétibus ad baſilicas apoſtolorũ Petri & Pauli in an- no.ccc.& quolibet céteſimo anno ſecuturo nõ ſolum plená & largioré ymo pleniſſimá oíum ſuorũ pctõrũ ueniam ſta- tuenſq; qđ illi q talé indulgétiá cõſequi uoluerint ſi fuerint Romani.xxx.dies cũ cõtinuis uel interpellatis ſi peregrini xy.ad dictas baſilicas reuerenter accedát ſubdés ꝙ unuſqſq; tanto plus merebit & indulgentiá efficatius conſequentur q baſilicas ipſas frequentabũt deuotius & iſte fuit primus ánus Iubilei:Deinde ſupuenit Clemés ſextus electus Auinione & ꝑmiſſo ſoléni exordio attédens ꝙ in lege moſayca quá nõ uenit deus ſoluere ſed íplere iubileus remiſſiõis & gaudii & erat ánus qnqgeſimus & clamoré populi romani humili ter ſupplicátis & per ſuos ꝓprios núcios dicétis aperi nobis dñe theſaurũ fonté aque uiue.conſiderás ét ꝙ pauci propter

uite hominis breuitaté ualeant ad annũ centeſimũ peruenire
predictã conceſſioné indulgentie ipſius Bonifacii ad annũ
quinquageſimũ reduxit ꝙ ſtatuens oés xp̄i fideles qui in an
no.cccl.& deinceps perpetuis futuris temporibus de quinq̄
geſimo in quinq̄geſimũ annorũ eorũ apl'orũ Petri & Pauli
baſilicas ac lateran̄.eccleſiã deuote uiſitauerint pleniſſimam
oíum pctõrũ ſuorum ueniã conſequent' & approbat nume-
rũ dierũ.¶ Et ſubdit ꝙ illi qui iter arripiũt & legitime impe-
diti illo anno ad urbé peruenire non poſſunt uel in uia uel
rome numerũ dierũ non compleuerint deceſſerint eandé in
dulgentiã conſequantur.Et iſte fuit ſecũdus Iubileus datus
Auinione.vi.calen.februa.anno primo.¶ Superuenit poſtea
Greg.xi.q exiſtens Auinione addendo ſtatuit ꝙ illi q predi
ctã indulgentiã dictis téporibus conſequi uelint & debét &
tenentur uiſitare eccl'iam beate Marie maioris ſicut eccleſias
apoſto.Pe.& Pau.& eccleſiã lateran̄é.& poſt mortem illius
fuit tertius Iubileus in.M cccc.& tunc erat ſciſma in eccleſia
dei & Rome tenebat ſedé apoſtolicam Petrus de camatellis
uocatus in ſua obedientia papa nonus Bonifacius anno ue
ro iſto mileſimo.ccccl.extat dñs noſter Nicolaus papa qn-
tus qui premiſſo ſolemni exordio in quo inter alia dicit ꝙ
deus oĩpotens lapſi hominis uetuſtaté nunc diluuio nũc cir
cunciſione nunc lege nũc aliis atq; aliis remediis nouiſſime
per incarnati uerbi miſteriũ in melius innouauit in cuius ad
uétum illuminati nõnulli ſucceſſores Petri iubilei anni mi
ſterii ordinaret ordinauit & approbauit oía predicta & de
uenerabiliũ fratrum ſuorũ cardinaliũ conſilio ac apoſtolice
plenitudine poteſtatis ſtatuit ꝙ oés uiſitantes oés predictas
quattuor eccleſias quibuſcũq; etiã prauiſſimis delictis obno-
xios oíum peccatorũ ſuorũ ueniã conſequant'. Et ſubdit in
fine ꝙ oés preparét dño corda ſua & mores in melius refor-
mare conent' malefactis abſtineant dño per pnĩe doloré per
humilitaté debitũ gemitum per contrictioné cordis ſacrifi-
ciũ cooperantibus elemoſynis & peregrinationibus recon-
ciliantibus ut ſanctorũ tépla uiſitantes quorũ milia uere innu
merabilia una cũ glorioſiſſimis apoſtolis Petro & Paulo in

alma urbe requieſcant q morté xp̄i amore perpéſi eius cóſpe-
ctui ſemper aſſiſtát interceſſores habere mereantur. Datū Ro
me apud ſanctum Petrum anno domini.m.cccc l. Eſt etiam
ſciendum q̄ prefatus Nicolaus propter maximam multitu
dinem hominum rome concurrentium multotiens abbre-
uiauit numerum.xv.dierum: diſtinguédo etiam ultramon
taneos a citramontanis aliquando reducendo detinet tem-
pus ad quinq̄ aliquando ad tres: aliquando ad duos dies:
& utebatur illis uerbis.¶ Concedimus pleniſſimá remiſſio-
nem omnium peccatorum & indulgentiam iubilei & fuit
dubitatum an illud uerbum indulgentiam iubilei aliquid
operaretur: quidam dicebant q̄ ſic q̄ operabatur quo ad me
ritum. Et etiam ſciendum eſt q̄ licet quelibet oratio ſit bona
& conueniat in anno iubilei dummodo habeant circunſtá
tias de quibus per glo. in cle. magiſtra de reli. & uene. ſan.
potiſſime tamen conuenit oratio dominica de qua habetur
de conſe. di. v. id ſemper placuit. conuenit etiam & magis
uidetur conformis pſal. l. qui incipit miſerere mei deus qui
uocatur ille pſal. iubilei & remiſſionis ut dicit Caſſiodorus
de quo pſalmo etiam habetur de pe. di. iii. Dauid quoq̄. &
ideo ibi dicit beatus Hieronymus q̄ oſtendit totam peni-
tentiam peccatorum.¶ Eſt etiam ſciédum q̄ in omnibus p̄-
dictis apoſtolis conceſſionibus dicitur qđ predicte indulgé
tie dantur ſolum uere penitentibus & confeſſis. Circa quod
uide gl. in uer. conceſſis de reli. & uene. ſanc: que dicit quis
eſt hic & laudabimus eum quaſi uelit quod modici ſūt qui
de tali indulgentia participant. dicit ibi do. flo. poſt zenze.
quod neceſſarium eſt quod ad hoc ut quis poſſet tali indul
gentia gaudere quod ſit penitens: quia nec deus impeniten-
ti parcere poſſet licet ad penitentiam poſſit illuſtrare. facit
quod habetur in regula peccati ueniam li. vi. ubi inter alia
dicit glo. quomodo gaudebis te fore contrictum niſi primo
doleas te fore peruerſum: dicit etiam ibi do. flo: q̄ etiam cre-
dit illum uere confeſſum qui alio anno fuit confeſſus & ha-
bet animū confitendi anno ſequéti ſm̄ p̄ſcripta iura: de quo
in ca. omnes de pe. & re. Eſt etiam ultimo ſciédum q̄ de ma

teria indulgentiarum iubilei & etiam de aliis habetur plene in ca. qđ autem: & ca. ad noſtram: infra de pe. & re. & ibi habetur quid ſit indulgentia & quotuplex quis eam concedere poſſit quis ſit effectus indulgentie: & ibi dubitatur etiam de pluribus. Primo an indulgentia iubilei proſit conceden ti: & illa uti poſſit. Spec. in ti. de peni. & remiſ. tenet ꝙ non. ſed Io. an. tenet contrarium. & opi. Io. an. ſequitur Gaſpar & Io. cal. in dictis iuribus.

¶ Secundo dubitatur an talis indulgentia proſit mortuis. de quo dic ut habetur. xiii. q. ii. anime defunctorū. & ca. tēpus.

¶ Tertio an ꝓſit ep̄o qui ſine licentia expreſſa pape uadit ad Iubileū: & uidet̄ ꝙ non: quia ep̄s ſine licentia pape peregrinari non poteſt de uoto magne. de con. diſt. v. non oportet. conſequenter uidetur contrarium per generalem licentiam quam papa dat in dictis bullis.

¶ Quarto an proſit clerico ſaltem curato qui ſine licētia ep̄i uadit ad iubileum. dic ut in precedenti.

¶ Quinto an proſit monacho qui uadit ſine licentia abbatis uel ſuperioris & comuniter uidetur ꝙ ſic.

¶ Sexto an proſit uxori que iuit ſine licentia uiri: uel ecōtra. & communiter tenet̄ ꝙ licet peccet tñ gaudet indulgentia.

¶ Septimo an proſit iniuſte retinenti bona aliena, & in hoc poteſt diſtingui. ca. cum tu ſupra de uſuris.

¶ Octauo an proſit excommunicatis: communiter dicitur ꝙ ſi eſt iniuſte excommunicatus prodeſt ſibi indulgentia. facit ca. cum eterni de iur. o. iu. li. vi.

¶ Nono dubitatur de illo qui iuit uſq; ad mediam uiam & non potuit ulterius ire. de illo qui non implet numerū dierum ſed iſta tollunt̄ in bulla pēdēti de qua ſupra ꝙ ꝓſit eis.

¶ Decimo an proſit illi qui non uadit perſonaliter ſed mittit alium. communiter tenetur ꝙ ſi eſt iuſte impeditus ſibi ꝓdeſt. alias ſecus.

¶ Vndecimo an indulgentia tantum proſit illi qui dat modicum ſicut qui dat multum. uidendum eſt ſi in bulla hoc dicatur tunc qualitas perſone attenditur.

¶ Duodecimo an faciens pluries actum requiſitum ad indul

gentiã in gaudeat pluries illa: puta ſi pluries iuit Romam in ãno Iubilei & pluries uiſitauit eccleſias: & ex illa bulla Bonifacii. viii. colligitur ꝙ plus meretur.

¶ Decimotertio an tantum proſit illi qui iuit equeſter ſicut illi qui iuit pedeſter: & hic debet attendi qualitas perſone.

¶ Vltimo an indulgentia proſit illi qui pretextu indulgentie hoc eſt confidens de indulgentia commiſit aliquod delictum & comuniter tenetur ꝙ non: habetur etiam in dictis iuribus quid requiratur ad hoc ut indulgentia proſit de quibus ibi plene.

Tractatus de Iubileo Dñi Felini Sandei.

HODIE mecum eris in Paradiſo. Redẽptoris gentium uerba ſunt iſta originalia. Luce. xxiii ca. & trãſumptiue de cõſe. diſt. iiii. c. baptiſmi uic. ad ingreſſum ſermonis noſtri accõmodata: qm̃ mediante optima contritione latronis ſecuta eſt ſaluatoris indulgentia per quã abolita culpa ex debita preparatione confitentis fuit ẽt abolita omnis pena. Et eodẽ tempore factus eſt cõmunis celeſtia & eterne patrie. Ceterũ quia Petro principi apoſtolorum clauigero uicario xp̃i & ſucceſſoribus ſuis data eſt poteſtas clauiũ ligandi & ſoluẽdi Matthei. xvi. xxiiii. q. i. quodcũqꝫ ligaueris. xxi. di. in nouo. dixi in. c. tranſlato. de conſti. iõ ab oĩbus concluditur beneficiũ huius inextimabilis theſauri. ſ. plenarie remiſſionis pene poſſe per ipſum Petri ſucceſſorẽ romanũ pontificem populo xp̃iano indulgeri. Sed ut habeatis notitiã ordinatã eorũ que circa materiã ſparſa comperio reduxi ſuccincte multorũ ſñias nihil aut parũ ex me dicens. & ꝓ clariori adiuuãtia tripartitus erit iſte ſermo ſm ꝙ uerba thematis iunctis uerbis latronis tria oſtendũt. ¶ Prima pars dicet condẽtis theſaurũ ptãs ꝗ no. ibi mecũ. ¶ Secũda dicet ipſius theſauri uirtus & efficacia ꝗ no. ibi eris in paradiſo. ¶ Tertia dicet recipiẽtis theſaurũ prepartio ꝗ notatur ex illis uerbis Memẽ

to mei. &c. ¶ Circa primā partē conſiderandū eſt thema. ex quo apparet ſaluatorē noſtrū cōditorem & odinatorē legis diuine uoluiſſe qn̄q; ex cā ſuper ipſa diſpenſare per plenariā remiſſionē. Modo dubitat̄ an̄ oīa utrū per hoc recte inferat̄ talē ptātē tranſiuiſſe in eius uicariū. & uidet̄ ꝙ nō. qa per generalē conceſſionē iuriſditionis non uident̄ trāſire reqrētia ſpālíſſimā nota. in. c. fi. cū ibi allegatis. de offi. uica. in. yi. & . c quo ad trāſlationē. de offi. leg. & iſtud eēt tale. uidelicet repugnans iuſtitie diuine ꝙ peccatū remanet impunitū ꝑ modica ſatiſfactione. nā licet penitētibus & contritis remittat̄ culpa ideſt macula delicti ex ſimplici cōfeſſione ꝑfecta. tn̄ non uidet̄ congrue concedi remiſſio pene ꝗ cōmenſuranda eſt delicto per id qđ hr̄ deuteronomii. xxy. c. ſm̄ modū delicti erit plagarū modus. & hr̄ in. c. felicis. ad fi. de penis. in. yi. un̄ apocalipſis. xyiii. Quantū glorificauit ſe & in delitiis fuit tantū date ei tormētū & luctū. facit. c. non afferamus. xxiii. q i. cū concor. Preterea oīs pena purgatorii ꝗuis minima excedit oēm maximā huius ſeculi. c. fi. de peni. di. ult. c. pe. xxy. di. & non ſatiſfaciens non dr̄ penitēs. c. tres ſunt. & c. ꝗobrē. de peni. di. i. ſed luitio pene ꝑ delicto eſt pars ſatiſfactionis. ergo. ex his & ſimilibus ur̄ hanc pleniſſimam remiſſionē nō concedi iuſte ꝑ tā modica ſatiſfactione. per cōſequens nō ur̄ tantā plenitudinē ptātis fuiſſe a deo conceſſam uicario ſuo. Sed hoc non obſtāte tenendū eſt Ro. pontificē tanꝗ uerū uicariū xp̄i poſſe congrue & laudabiliter hoc beneficiū concedere. & ꝑbat̄ ex iuribus in qbus de hoc fit mentio. ſ. in. c. ad liberandū. de iudeis in parte deciſa & ex antiqua conſuetudine apoſtolice ſedis maxime a Gregorio citra. nam multis ro. pontificibus ꝑ diuerſis iuſtis cauſis hoc beneficiū xp̄iano populo conceſſum legimus. & indies concedi uidemus. patet ex rememoratis in conſtitutionibus factis de anno lubilei per Bonifaciū. yiii. per cle. yi. per Gregoriū. xi. per Nicolaū. y. & in ſolēni conſtitutione Pauli. ii. que incipit ineffabilis ꝑuidentia. & dixit Old. conſi. cclxxi. qō talis eſt ꝙ qui credit papā non poſſe dimittere peccata eſt hereticus. ¶ Ad argumenta rn̄de ut per Inno. & do. Anto. in. ca. ꝙ aūt de peni.

& remiſ. & do. Abba. & Io. an. in. d. c. ad liberandũ. & Per. de ancha. in repe. regule peccatũ. in. iiii. oppo. de reg. iur. in vi. & Gaſ. Cald. in repeti. c. noſtro in primis chartis. de pe. & remi. & do. Card. poſt Guil. de monte laudi. ĩ cle. i. in. v. q. de reliquiis & ue. ſan. nã una eſt eccleſia uniuerſalis. c. cum uenientibus. i. q. vii. cuius ſponſus eſt xp̃s. c. debitũ. de bigamis. & p cõſequens papa eius uicarius. tãq̃ ſummus & ſingularis adminiſtrator. d. c. qđcũq;. cũ ſi. & in hoc corpore eccleſie multa ſunt bona non remunerata & mors xp̃i cuius ſola gutta ſanguinis fuiſſet ſufficiẽs ad redimendũ totũ humanũ genus & paſſiones inocentũ & multoꝝ martyrũ ex qbus & aliis meritis cõſtabat theſaurus eccleſie tãte copie & abũdantie ꝙ excedit oẽm penã debitã nũc uiuẽtibus. qa fuerũt paſſiones iniuſte. & huius theſauri diſpẽſator eſt papa. unde cũ remittit alicui penã ex toto uel ex parte uideť cõicare hũc theſaurũ ut ſit ſenſus ꝙ in recõpenſatione illoꝝ bonoꝝ remittit penã. qa ſicut malũ nõ debet eſſe impunitũ c. ut fame de ſen. excõ. ita nec bonũ irremuneratũ. fit ergo quedã cõpenſatio hincinde & hanc remiſſionẽ cũ certa limitatione pñt facere inferiores prelati. c. cũ ex eo. &. c. noſtro. de. pe. & remiſ. nam ſola plenaria ſpectat ad ro. pontificẽ. & iuxta hoc dicit Inn. in. d. c. qđ aũt. ꝙ ſacerdotes ueteris teſtamẽti ita nõ poterant. qa tũc nõ erãt claues neq; ptãs ligãdi & ſoluẽdi nec añ Grego. papã fuerũt iſta frequẽter. qa raro poterant fieri ita ſolẽnes cõgregationes fideliũ. & qa tũc catholici erãt adeo pfecti ꝙ raro his indigebãt & ſubdit in hac inueſtigatione multũ curandũ uel cogitandũ nõ eſſe ſed credendũ ꝙ dñs ſaluator nr̃ cuius natura pia eſt & liberalis de ſuo ſemper adiicit & ultra gr̃am & ultra iuſtitiã & ipſe moderať pondere numero & menſura ut ibi p eũ. Item papa imitať ueſtigia chriſti. c. ſignificaſti. de elec. & ipſe multis ex ſola contritione dimiſit oĩa peccata ſicut dauid beato Petro & beato Paulo & latroni & magdalene de qbus p Hoſti. in ſum. de pe. & remiſ. §. in qbus. & ſic tolluntˀ cõtraria ut extẽſius in locis preallegatis. Cõfirmantur iſta ex uerbis Ricar. de media uilla in. iiii. ſent. diſt. xx. ar. i. q. iii. ubi poſt diſpu. concludit ꝙ eccleſia in

hoc errare non poſſet per illud luce.xxii.c.ego oraui pro te ut non deficiat fides tua facit.c.a recta.xxiiii.q.i.cum ergo tota eccleſia affirmet omnes indulgentias ualere tenendum eſt ꝙ ualent.& facit mentionem de dicto theſauro.nec eſt ſimonia ſm eum ſi dentur ſolum porrigentibus aliquid qa non dantur ſpiritualia pro temporalibus niſi per accidens. cum enim dantur indulgente pro eccleſiis uel hoſpitalibus uel ſimilibus conſtruendis uel conſeruandis dantur pro ſpirituali utilitate conſequenda.unde non dantur pro temporalibus inquantum ordinanẗ ad ſpūalia ut ibi ꝑ eum.& ſubdit ibi Alex.de ales ꝙ preexiſtente pena debite & ſufficiētis cōtritionis pōt ſummus pontifex totam penam debitam peccatori dimittere.non debet tñ niſi ex magna cā ſm eum. hoc ne theſaurus eccleſie uileſcat.& facit.c.legimus.xciii.di. ubi omne rarum &c.& ne iuſtitia detur ne uideatur nimis indiſcreta per papam tolli.nam ſi menſuram excedit non acceptatur ſm eum.¶Preterea dicunt ibi Bonauen.& alexan. de ales ꝙ in dante & in recipiente requiritur duplex conditio in dante poteſtas & cauſa rationabilis & honeſta.ut pro terra ſancta & pro edificatione eccleſie pro uiſione ſanctorū corporum rome pro inchoando ſtudio & ſimilibus. Si enī daretur pro euntibus uidere torneamenta uel gerentibus iniuſtum nihil operaretur.requiſita uero ex parte recipiētis dicam infra in.vi.parte.Et accedunt ad iſta ea que ſcribit ſolēnis uir magiſter Anto.ordinis predicatorum Archiepiſcopus floren.in.i.parte ſue ſumme ti.x.arti.ulti.ubi concordās cum predictis ſubdit illum eſſe hereticum qui pertinaciter teneret ꝙ indulgentie non ualeant ad remiſſionem pene habitis debitis circunſtantiis.uel ꝙ papa non poſſit concedere plenariam indulgentiam mouetur quia in Symbolo fidei uni unus ex articulis dicit ſanctam eccleſiam ſanctorum cōmunionē peccatorū remiſſionem.in quo comprehendūtur effectus gratie remiſſionis peccatoꝝ per ſacramēta.& effectus gratie q̄ eſt cōmunicatio meritoꝝ & bonoꝝ operū q̄ eſt per charitatē cū relaxatione pene q̄ fit per idulgētias initaẗ meritis eccleſie & precipue paſſionis xp̄i.unde tenere aliter eſt

contta articulos fidei & determinationē eccleſie ergo hereti
cū. & predictā concluſionē deducit etiā eleganter Augu. de
ancho. in ſuo aureo & ſolēni opere de ptāte eccleſie; q. xxix.
ar. de quo ad hoc ꝓpoſitū. & ad oēm materiā concernentem
pape ptātē habenda eſt familiaris notitia ab oībus uiris do-
ctis. & ſecreto curioſius. & ibi ēt. q. ſequenti. ar. i. ponit ꝙ pa-
pa ſolū ꝑ actibus exterioribus debet indulgentiam dare. pu-
ta ꝑ tranſitu ultramarino ꝑ edificatione eccleſie & ſimilibus
& ibi in ar. ſeq. quō ꝑ tēporalibus pñt cōcedi iſta ſpūalia. &
ſubdit late ibidē ar. iiii. ꝙ non exiſtente iuſta cauſa indulgē
tia data per papā non ualet. & pulchre deducit quō cogno-
ſcit iuſta cā. & ponit ar. ibi ſequēti & ſola uolūtas quantum
cūqꝫ miſericors non ſufficit ad ualiditatē talis indulgentie.
& inferius. q. xxxii. ar. iiii. ꝓbat qđ eſt dictū ſupra de ptāte pa
pe in cōmunicatione dicti theſauri & q̄ tāta eſt ut poſſit quē
abſoluere ita ut non tranſeat per ignē purgatorii. & art. ſeq.
ponit an papa per indulgētiam poſſit abſoluere pueros non
baptizatos & pueros nondū circunciſos. & an poſſit limbū
puerorū expoliare. & an poſſit pueris exñtibus in limbo ia-
nuā paradiſi aperire. Sed auertendū qa contra cōem rōnem. ſ
de theſauro eccleſie opponit ꝙ nullus theſaurus ſit diſpen-
ſandus in eccleſia. nā xp̄s bene remuneratus eſt de oībus acti
bus ſuis ad philippenſes. ii. Humiliauit ſemetipſum. &c. ꝓ-
pter qđ deus exaltauit illū. Itē ſcti martyres fuerunt remune
rati de penis eorū ultra condignū. qa nō ſunt condigne paſ-
ſiones huius ſeculi &c. Similiter confeſſores & alii. ergo nō
debent eorū merita remunerata amplius erogari ꝑ penis alio
rum dimittendis. Sed reſponde ultra canoniſtas ſm alex. de
ales ubi ſupra. ꝙ martyria & alia merita ſanctorū remunera-
ta ſunt a deo q̄tenus erant augmētatiua gr̄e remanſerunt tñ
in ptāte eccleſie q̄tenus erāt ſatiſfactiua pene. qa illi ſancti nō
indigebant ſatiſfactione pene. & ideo de illis poteſt aliis ſub
ueniri. ſic enī miſericors deus nobis ꝓuidit ut eēt in poteſta
te pape erogare illa merita inquantū erant ſolutiua pene que
penā ſoluendā non habebant. qa peccata punienda non habe
bant. Similiter de merito ſanguinis xp̄i quod ſufficiebat ad

redimendũ mille mundos. qa fuit infinitũ & ipſe pctã non fecit ſm ipſum. & ad hanc rñſioné poſſent ẽt inſeri uerba au rea Ricar. in. iiii. di. xiii. dũ ꝓbat qũo eccleſie ſunt date cla ues rñdẽdo plene ad illũ tex. apocalipſis. iii. xp̃s aperit & ne mo claudit. claudit & nemo aperit. Sed quia dctã Ricar. ui deri pñt breuitatis cã omitto. & iſta ſufficienter declarãt per tinentia ad primã partẽ. ſ. de conferentis theſaurũ ptãte. ¶ Cir ca ſecũdã partẽ q̃ dr̃ ipſius theſauri uirtus & efficacia in pri mis recurri debet ad diffinitioné Cal. in repe. cap. nr̃o in. iii. char. de. pe. & re. ubi admiratus de antiqs ꝙ non diffinierũt dicit ꝙ indulgẽtia eſt remiſſio pene tẽporalis ꝓ pctĩs actuali bus penitentiũ non remeſſis in abſolutione ſacramentali fa cta a prelato eccleſie ex cã rationabili ꝓ recompenſatione de pena indebita iuſtorũ. & partes diffinitionis declara ut per eũ. & dr̃ tẽporalis. qa niſi homo doleat pena remanet perpe tua. & talibus indulgẽtia non ꝓdeſt. ſed per contritioné re conciliat̃ deo & abolet̃ culpa & pena q̃ erat perpetua rema net tẽporalis habitura ĩ hoc ſeculo uel in purgatorio. & hec per indulgentiã tollit̃ uel pro certo tẽpore uel in totũ quod ultimũ eſt ſolius pape. Ideo aũt in diffinitione nihil dicitur de culpa qa illa non tollit̃ uirtute indulgentie. Vñ nota ꝙ licet uulgariter dicat̃ a culpa et pena tñ talis locutio ꝓprie non eſt uera nec congrua. qa culpe remiſſor eſt ſolus deus au ctoritatiue ſicut dr̃ per Iſaiã. Ego ſolus deleo iniqtates tuas ꝓpter memetipm̃. c. nemo. de conſe. di. iiii. Et pro tãto dicit Frã. de mayro. in. iiii. di. xx. quod papa non poteſt dare in dulgentiã a pena et culpa. qa culpa eſt materia repugnans in dulgentie. non enĩ remittit̃ niſi per contritioné et confeſſio né quorũ neutrũ eſt in indulgentia. et ideo indulgẽtia po teſt ſolũ fieri ad remiſſioné pene. Et ſubdit quod talis indul gentia a culpa et pena nũq̃ emanat a curia. nec ſic debet dici qa ſuper culpa non imponit̃. ideo eſt corruptũ uocabulum ſm eum pro quo uide tex. in cle. i. de priui. et in cle. ii. § . ad hec de pen. et remiſ. ibi ut eorũ uerbis utamur. quod denotat abuſioné uocabuli. Aduertendũ tñ ſm reuerendũ do. archi epm̃ floren. in loco preallegato qa poteſt ſaluari dicta locu

tio ut remiſſio culpe referaẽ ad contritioné & confeſſionem que ſunt preambula neceſſaria ad conſequédá indulgétiá ut patet ex forma. & remiſſio pene referẽ ad effectũ indulgétie.

¶ Quid aũt ſit culpa et pena uide Pau. de leaza. in cle. i. de preui. et ibi uide eleganter do. Car. q. xxxiii. concludentem ꝙ culpa eſt macula ſeu offuſcatio que generaẽ in aĩa peccatoris q̃ per peccatũ diuertit a bono inconmutabili. i. a creatore ꝑpter bonum commutabile. id eſt rem creatá ex quo uulneratur aĩa in bonis ſibi naturaliter collatis. et hic răcor ſeu offenſa ſolo uerbo dei remittiẽ. c. uerbũ. de peni. di. i. et. ca. nemo de conſecra. di. iiii. et ipſe miſericors deus ex contritione peccatoris penam q̃ eſt perpetua ratione dei eterni mutat in temporalem ſuſtinédam in purgatorio. unde abſoluo ꝑ ſimplicem ſacerdoté que diciẽ ſacr̃alis a ſacr̃o ordinis nõ delet culpá niſi ꝑcedente cõfeſſione & cõtritione qbus cõcurrétibus illa tolliẽ. ſ. pena ex penitétia que ſeqẽ. ſed ꝑ ſolum papá tolliẽ tota uel per epos in dioceſ. ut in. c. ex eo. de pe. & remiſ Poſtea ſubintrat do. Car. qbus modis peccatum ex toto tollitur cum omni ſequela. ſ. ex cõtritione quo ad deum & ex cõfeſſione que adducit approbationem in celo in qua ſacerdos uel papa qui in hoc differunt abſoluũt uel abſolutum declarant. quia ſecuta cõtritione deus abſoluerat. & hoc de iure naturali ſufficiebat. ſed poſt aduentum chriſti inducta eſt ſolénitas confeſſionis ꝑ quá ſacerdos oſtendit remiſſam culpam & ꝑ penitentiá quá imponit alienaẽ pena purgatorii. ſed indulgentie operantur ꝙ abſq; alia penitentia qñq; tolliẽ in parte qñq; totum. ut ibi diffuſe per eum qui uideri poteſt. Et hoc clarius ſcribit Bonaué. in. iiii. di. preallegata. dicens ꝙ meritum obtinemus ex triplici merito. ſ. ex merito ꝓprio ex merito capitis ex merito eccleſie unitatis. & q̇ ita ſit in ſe manifeſtum eſt quia ſm eum quilibet meretur ſibi ꝑ gratiam quam habet. ꝙ chriſtus meruerit nobis nemo fidelius dubitat ꝙ eccleſia mereatur nobis & eius merita per uerbum augu. dicentis in lib. de peni. credendum eſt ꝙ omnes orationes eccleſie & elemoſyne & opere iuſtitie ſuccurrunt recogitanti mortem ſuam ad conuerſionem. Et per illud qđ

ipſe Aug.ſubiungit nemo poteſt digne penitere quem non ſuſtineat unitas eccleſie.per hunc ergo modum ſicut meritū obtinendi bonum eſt triplex ſic meritum liberandi a malo ſ.primo meritum proprium & hoc eſt noſtre contritionis ꝑ quod meretur homo liberari a culpa ita quod ſint hec duo ſicut in angelis gratia & gloria.ſecundum eſt meritum chriſti.& hoc operatur in ſacramentis & poteſtate clauium. & per hoc remittitur pars pene.Tertio modo eſt meritum unitatis eccleſie.& per illud adhuc fit remiſſio.& ſicſm triplex meritum triplex ſit pene condēnatio ut ſit concurrat miſericordia cū iuſtitia.& in qualibet eſt mutatio maioris in minus,unde pena eterna primo mutatur in temporalem remiſſionē culpe.Secunda tēporalis magna cōmutatur in leuiorē ꝑ ſacerdotis abſolutionē peracta penitētia.Tertio cōmutat pena ad quā tenet iudicio eccleſie adhuc in minorē uel nullā.& hoc in relaxatione totali.& ꝓ alio reſiduo merita eccleſie ſatisfaciūt.ita ꝙ in nullo preiudicat iuſtitie ſm bonauenturā.¶Et aduertendum inqͣtum eſt dictum ſolum papā cōcedere plenariam.qđ ēt no.glo.ibi & doct.in cle.ii.in uer.a culpa.de pe.& remiſ.nam ꝑ hoc dubito de uno uulgato dicto bea.Tho.ſcđa ſcđe.q.cxcvii.ar.iii.ubi dicit ꝙ ſicut exponēdo corpus in ſubſidiū terre ſancte eccleſia dat plenā remiſſionē.ita ēt putat eſſe de ꝓfitēte religionē approbatam. Quia cōſidero ꝙ lꝫ ille actus excedat oīa opera uirtutis.c. ſcripture de uoto.no.glo.in uer.ſeipꝫ in cle.i.de reliqui.& ue.ſa.tñ ex quo ſtatutū nō eſt ab eccleſia nō puto talē illationē ſuſtentabilē.maxime qa Alex.de ales & Bonauē.ubi expreſſe ſentiunt cōtrariū inqͣtum querēdo.qa ingredientibus religionē nō dat hec indulgētia.rñdet ꝙ uiri religioſi q ag grediunt ſtatū ꝑfectionis nō indigēt relaxationibus uel indulgētiis.qa eorū uita ſapit martyriū ꝑ ꝙ in bene diſpoſitis tollitur oīs pena futuri ſeculi.¶Vlterius tangunt Cal.& archi.in locis ꝑalle.& Inno.& alii.in.d.c.ꝙ aūt & ſacri doct. ubi ſupra utrū tales indulgētie tm̄ ualeant qͣtum ſonant.& truncatis opinionibus cōclude ꝙ Ric.ꝙ ſic.unde data īdulgētia uiſitanti certā eccleſiam uel offerenti tm̄ qđ.tm̄ partici

pat offerens duos ſolidos q̃tũ offerens duos aureos. & tantũ ueniens longe q̃tũ ſtans ꝓpe locũ. dicit tñ Ricar. ꝙ quãtum ad remiſſionem extenſionis pene bene ſunt pares. ſed quo ad remiſſionẽ intenſionis pene & quãtũ ad ſui diſpoſitionẽ ad recipiẽdũ augmẽtũ grẽ impares ſunt. qa de illis duobus quoꝝ unus dat plus ille plus conſequit̃ niſi in caſu in quo minus datũ eẽt maius per comparationẽ ad dantẽ ſicut de paupercula dicit̃ Matthei. xii. & ſequit̃ archiep̃s ubi ſupra. Idẽ tenẽt Alexã. de ales & Landulphus in. iiii. di. ꝑallega. dicentes qđ licet indulgentie iſtis ambobus eq̃liter ualeant q̃tũ ad remiſſionẽ pene tñ magis laboranti plus ualet ad meritũ eterne uite & ad grẽ augmẽtum. qa ẽt ſine indulgẽtia talis magna elemoſyna & magnus labor fuiſſent meritoria. & ſubdũt ꝙ ſi dicit̃ qcũqꝫ uiſitauerit talẽ eccleſiã hẽat. xl. dies indulgentie. & intelligit̃ remitti tãtũ de pena debita ĩ purgatorio q̃tũ remitteret̃ ſi in hoc mundo penitentiã egiſſet. & qm̃. xl. dies penitẽtie plus ualẽt perficiẽti eã cum fenore maiori & labore q̃ perficienti eã cum minori. ita. xl. dies indulgentie plus ualent illi q̇ ſe magis diſponit uel magis laborat uel magis ſe affligit rõne melioris diſpoſitionis. ſed quo ad penã eq̃liter remittit̃ laboranti & non laboranti feruenti plus & minus data ſufficienti contritione. & dicunt ꝙ extendunt ſe indulgẽtie ad penas non ſolũ q̇ a canone iniungunt̃. & non ſolum q̇ eſſent in purgatorio ſoluende. ſed ad oẽm penã tẽporalẽ correſpondẽtẽ culpe cõmiſſe ſiue illa ſit taxata a canone ſiue impoſita a ſacerdote ſiue in purgatorio exoluenda. & iſta intelligo ꝓcedere in indulgentia particulari certi tẽporis. ſed ĩ indulgẽtia plenaria totitus pene: ſi qs ſtatim poſt eã acceptã moreret̃ non eſſet differentia inter primum & ſcđm quo ad gloriã. niſi forte reſpectu maioris ꝓrogatiue in celis habende. Sed ſi non moreret̃ ꝓcederet diſtinctio ꝑdicta quo ad faciliorẽ ſtatũ grẽ manutenẽdum. & ad illud de importantia remiſſionis pene uide clarius Lãdu. in iiii. diſt. xix. ubi dicit ꝙ per indulgentias relaxant̃ pene iniuncte a canone & iniuncte a ſacerdote in confeſſione & ſoluende in purgatorio. & ẽt pena tẽporalis correſpondẽs cul-

pe

ſupra ꝙ nõ opꝫ ꝙ tales faciãt aliqd de pnĩa iniuncta in ꝯfeſ
ſione quo ad opportunitaté neceſſitatis. opꝫ tñ opportuni-
tate expeditionis. lꝫ enim alicui tm̃ ſit collatũ de indulgen
tia q̃tũ ſufficit ſibi ad deletioné totius pene & ad quã ꝓ pec
catis tenebatᷣ tñ nõ expedit illi ꝑtermittere pnĩam ſibi iniũ
ctam. Sed expedit qđ illa adimpleat donec uiuit. ꝓ peccato
enim mortali de iuſtitia debetᷣ pena eterna. unde nunq̃ ſm
iuſtitiã poſſet obtinere plenã indulgétiam nec ſoluere penã
debitã ꝓportionalé niſi de dei miſericordia fieret ſibi indul
gétia. pp ꝙ ſemper in iſta uita debet quilibet niti ad ſatisfa-
ctioné & debiti ſolõnem qñ põt. Si aũt nõ poſſet eſſet excu
ſatus ſm eũ. & cõcordat frater aſteſanus in ſua famoſa ſũma
lib. v. ti. xxxix. dicés ꝙ ille cui eſt iniuncta pnĩa. vii. annorũ
& ante eam peractã cõſecutus eſt poſtea indulgentiã. vii. an-
noꝝ nõ tenetᷣ agere pnĩam illã. ꝙ intellige ex debito neceſſi-
tatis. tñ ſi conatᷣ eã agere ſecurior eſt maxime pp fallibilé cer
titudiné de acqſitiõe ĩdulgétie pfecta ex pte ipſius p ꝑdicta.
¶ Vlterius eſt aduertendũ utiliter ad intellectum indulgétie
que conceditᷣ quotidie pluribus a papa ꝑ uiã ſpãlis indulti
ꝙ in articulo mortis ꝑ idoneum confeſſoré quem elegerint
poſſint auctoritate apoſtolica indulti abſolui plenarie. quia
refert archieps floré. ubi ſupra qđ apud Eugeniũ. iiii. qui ma
xime in hoc fuit liberalis multe dubitationes prepoſite fue-
runt & p ipſum & pnĩales declarate. & q̃uis latiſſime ſcri-
bat tñ cõcluſiue cuius dicta ſumaui. & primo cõcludit ꝙ ſi
dubitatᷣ qs dicatᷣ articulus mortis ĩ hac materia. rñſum fuit
qđ ſi plures nõ habet. in forma indulti nec concedens aliter
ſuã intétioné exprimat intelligendũ eſt de articulo preſum
pto nõ uero. ſicut ét extrema unctio que dr̃ ſacr̃m exeũtium
debet dari is'q cõi extimatione reputantᷣ mortui. attñ ſi eua
dũt iteꝝ poſtea inunguntᷣ. qa ſic extimabitᷣ ꝙ foret extrema.
tunc ergo cum in tali articulo preſumpto mortis abſoluitᷣ
uidetᷣ cõſequi actum indulgentie uſqꝫ ad illud tp̃s lꝫ poſtea
euadat periculũ & gratia illa expirat periculum. Fallit niſi
in forma indulti diceretᷣ ꝙ cõſequatᷣ effectũ indulgentie in
caſu quo moriatᷣ. tunc enim nõ cõſequitᷣ effectũ ſi nõ moritᷣ

nec gratia expirat p̄ illum abſolutionē ordinis.unde dicat cōfeſſor abſoluo te ſi hac uice morieris. Idē dicit ſi nō dicit̄ hoc in forma & tñ cōcedens declaret uerbo ſic intendere.ſ. dearticulo uero non preſumpto.¶ Secūdo cōcludit p̄ multa uerba ꝙ q̄uis indultum dicat de plenaria remiſſione oīuȝ peccatorum de quibus eſt ore cōfeſſus & cōtritus tñ non tenetur cōfiteri de alias confeſſis.& idem dicit de peccatis uenialibus & inducit rōnes de quibus per eum.¶ Tertio dicit ꝙ abſoluens debet uti uerbis indulti.uidelicet auctoritate ſedis apoſtolice mihi pronunc cōmiſſa cōcedo tibi plenariā remiſ.peccatorum tuorū de quibus es contritus & ore cōfeſſus: exceptis his que ex confidentia huius indulti cōmiſiſti, & dicit ſuperfluum eſſe dicere reſtituo te illi innocentie in qua eras qñ baptiȝatus fuiſti.tñ ſi hoc dicatur nō uitiat actū. ¶ Quarto dicit ꝙ ſi indulgentia aliud non exprimat poteſt abſolui ēt a non ſacerdote.imo ēt a laico in defectum ſacerdotis.quia non eſt ſeruus maior domino ſuo.ſed cōcedens plenariam indulgentiam pōt non eſſe ſacerdos.ergo & exequens qa non eſt ſacramentalis abſolutio.& ſufficeret ſi laicus uel alius abſoluēs in neceſſitate uteretur uerbis etiam rudibus.puta abſoluo te a culpa & pena ut continetur in hac tua bulla.quod aūt in eo dicitur de idoneo confeſſore intelligitur ſi eum inuenerit ſ̄m ipſum.¶ Quinto dicit quod talis indulgentia extenditur ad peccata tradita obliuioni nec unq̄ dicta in confeſſione ſi de ipſis dolet opportune & probat plura ex not.in.c.omnis de peni.& remiſ.¶ Sexto dicit ꝙ letargicus freneticus uel amens effectus & ueniens ad mortem non electo confeſſore ſi conſtitutus in ſana mente declarauit ſe uelle abſolui: quando caſus contingeret poterit abſolui.imo dicit uideri quibuſdam idem eſſe ſi hoc nō declarauit.tamen ita in corde gerebat.unde iſta electio habitualis ſufficiet.¶ Septimo ſubdit ꝙ implens ea que continentur in forma induit.ſ.ieiunium unius anni uel elemoſynas uel qd ſimile dicitur adimpleuiſſe etiam ſi interim fuiſſet in peccato mortali licet melius faceret abſtinere.& de hoc dicam aliquid infra in.iii.parte.& quia rōnes plurime quas adducit

archiepiſcopus occupant magnum ſpacium ideo ſatis puta
ui per uiam practice iſta diſcuſiſſe que ſepe occurrunt. Et ad
de ꝙ multi ſunt caſus de qbus non poſſint habentes has gra
tias abſolui in uita. quia ſunt reſeruati pape ut in cōſtitutio
ne pauli. ii. que incipit. Sanctiſſimus in christo pater. que eſt
impreſſa poſt tractatum archiepiſcopi floren. de cenſuris.
¶ Demū de indulgentia anni iubilei uide Io. de ana. in ſuo
paruo tractatu de iubileo incip. qa ad pſens. que3 aliqui hn̄t
in lectura ſua poſt ti. de crimine falſi. & ipſum dedit modo
ſunt. xxv. anni. tempore precedentis iubilei ubi inſiſtit ſolū
in uno. uidelicet unde ortum habuerit iſte annus iubilei. de
reliquiis ibi poſitis non tangit. Et intelligit ꝙ indulgentia
illa que habetur rome in nullo differt ab indulgentiis ple-
nariis que alibi conceduntur eſt uerum ꝙ propter cōtempla
tionem multorum fundamētorum fidei & reliquiarum &
miraculorum que rome occulta fide concernuntur multi
inducuntur ad peragēdum reſiduum uite ſue uirtuoſius &
in hoc aliqd plus opat indulgētia habita rome. & hec ſuffi
ciāt quo ad ſecūdā ptē. ¶ Circa tertiā ptē que dicta eſt recipiē
tis theſaurū preparatio: dicas ꝙ in hoc reqrit ſincera cōtritio
ſ. dolor cōmiſſorum peccatorum cū pposito abſtinēdi p uiribus.
& ultra hoc oris cōfeſſis de cōmiſſis poſt ultimā cōfeſſione3
uel plus ſi p obliuionē cōfeſſa nō fuerunt & nūc cōcurrant
ſm doc. ubi ſupra & habet in iuribus & extrauagantibus
preallegatis. & in hoc dixit una glo. ſtupēda in cle. i. in uer.
cōfeſſis. de reliquiis & ue. ſan. ꝙ indulgentie nō ſunt amare
interpretāde quia pauci eas obtinēt. & dicit qs eſt hic & lau
dabimus eū. qd uerbū pluribus inducit quādā diffidētiā &
male iudicio meo. quia ſicut facilis eſt cōtritio tēdētibus ad
penitentiā ſacramentalē in ſimplici cōfeſſione ita ad iſtā &
multa negocia ſecularia difficilius expediunt quā mutatio
iſta mali ppoſiti in bonū. Et unū diligēter notādum ponit
domi. Car. in. d. cle. i. in. iiii. nota. uidelicet ꝙ q cōfeſſus fuit
illo anno. & habet animū cōfitendi anno ſequenti ſatis dici
tur confeſſus ſi adeſt contritio & indulgentiā conſequit. &
hoc dictum ſequit do. abb. l3 eū non allegat. & in. c. omnis. pe.

col.uer.ex his inferri pōt de pe.& remiſ.& ſequit́ ét Frā.pa
ui.in extrauagāti unigenitus.ſup.uer.cōfeſſis.fol.cxc.& hāc
cōcluſioné qbuſdā mirabilé ſequor & cōfirmo tripl'r.¶ Pri
mo ex eo qđ nota.Ric.poſt btm̄ Tho.& alios in.iiii.di.xx
ar.iiii.q.i.ubi dicit ꝙ indulgétia nō ꝓdeſt exiſtéti ī peccato
mortali.ꝓſint.mō ſic.ille q cōmiſit ſemel & pluries peccatū
mortale & ſemp dolet cōmiſiſſe ꝓponés cōfiteri tpe debito
de talibus peccatis momētaneis nō dr̄ interim añ cōfeſſioné
eſſe in peccato mortali ſm ſacros doc.in.iiii.di.xiiii.ergo ī
ꝓpoſito cōtritus cū intétione confitendi in paſchate futuro
nō hñs peccatū cōtinuū uel ſucceſſiuū hébit indulgentiā qđ
ueꝝ eſt dicere cū nō eét in peccaro mortali.¶ Scđo cōfirmo
ſic.moriés in peccato mortali nō eſt in ſtatu ſalutis.c.i.de pe.
diſ.yii.cū ſimi.tūc ſi cōfeſſus in feſto paſcatis q̄ interim mo
rit́ & habita copia ꝯfeſſoris ét eo nō uocato nō ex ꝯtéptu.ſi
morit́ dolés de poſtea ꝯmiſſis eſt ī ſtatu ſalutis ſʒ btm̄ Tho.
in.iiii.diſt.xyii.q.iii.ar.i.& nota.do.abb.allegādo bonaué.
in.d.c.oīs ergo exiſtés in tali ꝓpoſito nō in peccato morta
li.ergo ꝯſeqt́ indulgētiā.¶ Tertio ꝯfirmo qa ſequeret́ abſur
dū tenendo ꝙ reqreret́ ꝯfeſſio actualis ſemp qa raro xp̄iani
ꝯſequerent́ indulgétias que ꝯtinuo ſunt in plurimis eccle
ſiis quas ſepe uiſitāt.& tñ dr̄ ét in illis ꝯfeſſis & ꝯtritis.& nō
uidemus p̄latos ad hoc īducere laicos ita ſepe nec ꝓ illis ꝯti
nuis frequentat́ actualis ꝯfeſſio.& ideo illa uerba ꝯfeſſis &
ꝯtritis intelligunt́ ſic ꝯfeſſis tpe debito & ꝯtritis tūc.nā tales
dicunt́ penitétes uere ex quo hn̄t ꝯtritioné.& uere ꝯfeſſi ex
quo fuerūt ꝯfeſſi iuxta tp̄s determinatū & hn̄t ꝓpoſitū ꝯfité
di.qa ſm do.abb.ī.d.c.oīs.ꝯtritio multū opat́ quo ad deū.
Et idé tʒ pe.de palu.ī.iiii.di.xx.neqʒ dr̄ ꝯténere omittés ꝯfeſ
ſioné quaſi faciat ſine cā iuxta gl.ī.c.metropolitanū.ii.q.yii.
qa omittés illud ad qđ non tenet́ debito neceſſitatis non dr̄
ꝯténere ut al's ꝓbaui in.c.cū qdā.de iureiur.& iſta opi.non
hʒ ꝯtradictoré qué uideri.Eſt ueꝝ ꝙ mihi alias ipſam diſpu
tāti dicebāt arguétes ꝙ opinio ꝯtratia é ſecurior hoc nonne
gabāt.¶ Vlterius ſcias ꝙ ſi p̄parās ſe ad īdulgétiā que ꝯcedit́
certo tpe & loco dū ſumit iter comittat peccatū mortale &

ſtatim doleat tñ cõſeqt̃ indulgẽtiã. & idẽ de eo q hẽt indul
tũ ut poſſit abſolui ĩ articulo mortis plẽarie dũmodo p an-
num ieiunet. qa ſi in illo cõmittat mortale poterit tamen ab
ſolui. ita nota. archi. floren. ubi ſupra dicẽs q aliud eſt dicen
dum de eo tẽpore & loco quo cõceditur indulgẽtia. aliud
de tẽpore quo itur uel diſponit̃ ad indulgentiam. nã de tpe
quo cõſecuturus eſt indulgẽtiam utiq; op; q ſit cõtritus &
p cõſequens ſit ſine mortali alias non ꝓdeſſet. Itẽ cum eſt in
articulo mortis qñ fit ei talis abſolutio uel confeſſio ſeu eo
tpe quo uiſitat eccleſiã ubi data eſt indulgẽtia. ſed tpe quo p
git ad urbem ubi ſunt eccleſie uel tpe quo dat elemoſynas
uel facit ieiuniũ per annũ ſm formã indulgentiarũ articulo
mortis non uidet neceſſariũ q illa faciat extra mortale. q̃uis
utiq; tutius & melius foret ẽt tũc eſſe ſine mortali ſm ip; . p
quo adde Frã. de mayro. idẽ tenẽtẽ in. iiii. di. xx. & aſteſanũ
in ſua ſumma. lib. y. ti. xxxix. ¶ Eſt ẽt notãda una regula ma
giſtralis q ĩdulgẽtie ꝓſunt illis tm̃ q faciũt illud ꝓ quo dat̃
indulgẽtia & non aliis l; uolũtatẽ hẽant faciẽdi. q̃uis enim
q̃tũ ad premiũ eſſentiale nõ potenti o pari uolũtas opet̃ pro
facto. non tñ op; hoc eſſe ueꝝ q̃tũ ad quodlibet p̃miũ acci-
dẽtale. uñ nec p fcõ reputat̃ q̃tũ ad remiſſionẽ pene pro in-
dulgẽtia obtinẽda. ita dicit Ricar. i. iiii. di. & ar. pall. & hãc
regulã ponit ẽt aug. de ancho. in. libel. aureo de poteſtate ec-
cleſiaſtica. q. xxx. ar. iiii. & p iſtam regulã determinat. q. illã
dubitatiſſimã de exñtibus in purgatorio ut non poſſint frui
indulgẽtiis iſtis ſi per uiuos eoꝝ noĩe acceptent̃. tũ ẽt qa pe-
tro eſt data ptãs ſup terrã non ſub terra uñ eis non ꝓſunt in-
dulgẽtie directe qa nõ extẽdũt̃ ad non ſubditos &c. q̃d ãt. de
pe. & remiſ. pñt tñ indirecte ꝓdeſſe p modum ſuffragii ſicut
orõnes & alia pia opa uiuẽtiũ. c. aĩe defunctoꝝ. xiiii. q. ii. qa
orãdo p mortuis expſſe flectit̃ deus ad eis miſerendũ ſ; non
ſunt ipſi in iudicio p̃latoꝝ nec pñt peniteri. & ſubdit Ricar.
q ſi papa diceret in ĩdulgentia pro ſe & parentibus ſuis mor
tuis uel aliis mortuis adhuc nõ ꝓdeſſet eis niſi per modum
ſuffragii. & hãc partẽ firmat do. Ia. zocchus in repe. c. oĩs. de
pe. & re. ſo. c. dicẽs ſe ita ꝯſuluiſſe ĩ catelonia. & ibi ẽt multa

īuenies ad materiā hāc. ¶ Sȝ aduerte qa ī hoc ultimo al' ſcri bit Inn. ī. d. c. qđ āt in fi. dicés qđ qñ papa exprémit qd uiui poſſint aſſeq ét noīe defunctoꝝ nō eſt negandū quin ualeat. & ſeqtur ibi Io. an. & do. Ant. dicentes theologos tenere ꝙ nō occurrit rō quare eccleſia nō poſſit theſaurū cōicare mortuis ſicut uiuis. & remittunt ad notata per ſe in. c. a nobis el. ii. in uer. ſuper terrā. de ſent. excō. & hanc ptem tenet augu. de ancho. ordinis heremitarum in tractatu de poteſtate eccleſie. ſequitur archiepſ floren. in. ii. parte. iii. partis ſue ſumme ſub rubrica de ſummis pōtificibus. & rñdet ad illud uerbū ſup terrā dupliciter. Vno modo ꝙ ſup terrā referat' ad ſoluētem ut ſit ſenſus quecūq; tu exiſtens ſuper terrā. non enim papa ligat mortuus ſed uiuus. alio modo ſuper terram ad abſolutos. ſ. exiſtentes ſuper terrā qa cū purgandi ſint in terra uel circa terrā dicit pñt ſuper terrā quia non in celo. Hāc partē etiam tenet ſumma piſana in uer. indulgentia in uer. utrum unus poſſit alteri. & archiepſ floren. in loco primo allegato referens hoc tenere Tho. & Ricard. in. iiii. ſed ut retuli Ricar. dicit hoc limitare. ſ. per modum ſuffragii. Item hanc partem cum Inno. tenet etiam do. Car. in. d. c. qđ aūt. & in cle. i. §. ad hec. in. xiii. q. de pe. & remiſ. ubi ét uide alios. idem tenet aſteſa. lib. y. ti. xxxix. arti. ulti. & ibi refert bonauen. in iiii. dicente hec uerba. ſi papa hoc poteſt quare non abſoluit ſolo uerbo oēs exiſtentes in purgatorio maxime cum ſit talibus compatiēdū. & rñdet ſi deus per ſe ipſum non miſeretur eis & ſemp uelit timeri iuſtitiam multo fortius miniſter eius hoc facere debet. unde diſpenſatio theſauri eccleſie faciēda hoc diſcrete & cum moderamine & niſi ita fiat non acceptatur a deo & ſpūalia bona nec diſſipari pñt nec contra dei acceptationē diſtribui. ſecus in tpalibus licet male. ¶ Poſtea ſubdit ibi aſteſa ꝙ nolenti tenere papam habere poteſtatē ſup exiſtētes in purgatorio non eſt improprie reſiſtendū dum tñ hoc diceret ratio uel auctoritas manifeſti. qcqd enim loquantur diſputantes uel predicantes hoc eſt ſana fide tenendum ꝙ chriſtus contulit plenitudinem poteſtatis ſuo uicario & tantam utiq; poteſtatē quantā decuit dari homini pu

ro & hoc ad edificationē corporis ſui.ſ.eccleſie.unde ſuper
hoc non iudicare ſed deo gratias plurimas debemur agere
ſm eū.Sed tandē reperio Alex.lombar.in.iiii.di.xx.dicētē
q̄ qdam magiſter pariſius tenuit iſtā partem q̄ indulgētie pa
pe pn̄t extendi ad exiſtentes in purgatorio.ſi tn̄ uiui pro eis
faciant illud qd̄ in forma indulgētie continet̄.& dicit q̄ cū
papa audiſſet de morte illius magiſtri dixit abſoluo talem
magiſtrum a pena purgatorii.Poſtea ſubdit Alexan.q̄ com
munis opi.eſt in contrariū & q̄ hanc tenet Tho.Ricar.bo-
nauen.Alex.de ales.& Fran.de maro.Sed conſidera quia ex
predictis patet hoc non eſſe uerū.ſ.q̄ comunis opi.ſit in con
trarium.Subdit tn̄ Alexan.lombar q̄ papa poteſt ſuccurrere
his qui ſunt in purgatorio per indulgentias indirecte uel p
accidens.poteſt enim dare indulgentias oībus illis qui orāt
uel bonum faciunt pro exiſtentibus in purgatorio.adde etiā
iſtis Aug.de ancho.in.d.libello de poteſtate eccleſiaſtica.q.
xxxii.ar.iii.ubi poſt elegantē diſcurſum cōcludit q̄ papa i
comunicationē ſuffragiorꝝ & indulgētiarꝝ p̄t facere q̄ duo
rum exiſtentium in equali pena in purgatorio unus citius
liberet̄ q̄ alius.& ibi in ar.ſequēti latiſſime diſputādo con-
cludit q̄ papa poteſt facere q̄ bona facta ab exiſtētibus ī pec
cato mortali ſint meritoria exiſtētibus in purgatorio ad pe-
ne dimiſſionē uel ueलociorem liberationē non propter me-
ritum facientium.quia illi mereri non pn̄t.ſed ꝓpter illos q
ſunt in purgatorio quia iam meruerint per ea que geſſerunt
in corpore dum adhuc uiuerent.& generaliter utrum ſuffra
gia facta per malos ꝓſint defunctis.uide Pe.de palu.in.iiii.
di.xlv.q.i.quem refert arch.flo.in.ii.parte.iii.partis ſue ſum
me fol.ulti.ponit Augu.de ancho.ubi ſupra.q.xxxii.ar.iii.
utrum papa per comunicationem indulgētie poſſet in totū
locum purgatorii expoliare.& latiſſime inſiſtit dicēs quod
an deus hoc acceptaret eſt ignotum ſibi & cuilibet creature
& ipſemet pape.& dicas q̄ hic non fit mentio de exiſtenti-
bus in paradiſo uel inferno.qa primi non indigēt.ſecundi
ſunt extra oium ſpem & oē ſuffragiū.& hoc ultimū de exi-
ſtentibus.in inferno latiſſime deducit Aug.de ancho.ubi ſu

pra.q.xxxiiii.¶ Vlterius ex regula & doctrina Ricar. de qua ſupra infero ad moniales recuſas in clauſtris quia non ſuffi-cit bona uoluntas earum. alias enim idem eſſet in illis qui eſſent infirmi & carcerati uel aliter prepediti contra intẽtio-nem Ricar. & aliorum. & hoc eſt uerum niſi papa alr̃ decla-ret ſicut alias declarauit Pius papa. ii. dum populo Ferrariẽ-ſi ore ꝓprio benedictionem cum indulgentia plenaria con-ceſſiſſet. nã de eius mãdato eodem contextu dixit alta uoce. Car. ſãcti Marci qui demum fuit Pau. ii. illã indulgentiã extendi ad omnes pſonas intra muros ciuitatis habitantes quibus ex cã iuxta impoſſibilis fuit corporalis acceſſus. hoc etiam colligo ex alio ſtilo curie. nam uidi Feriare lr̃as apo-ſtolicas in qbus concedebat papa modernus Sixtus. iiii. cer-tis monialibus ꝙ participarent de indulgentia plenaria an-ni iubilei tunc currentis. Similiter circa hanc doctrinam Ricar. conſiderandũ puto ꝙ non oĩs q non p̃t facere requiſi-ta ad indulgentiã preter uiſitationẽ excludit̃ ab ea. & conſi-dero qđ ſcribit Ricar. & Alex. de alexãdria. ubi ſupra dũ di-cunt ꝙ lꝫ religioſi non poſſint ire uel aliquid dare tñ poteſt ſuperior dare licentiã dandi & uiſitandi. & addit Alex. ꝙ lꝫ religioſi non poſſint ẽt aliquid dare pñt ꝓbere equales predi-cãdo confortãdo & ſimilia faciẽdo. ex quo inferrẽ ad paupe-res nihil prorſus ualẽtes offerre ut ex ſola uiſitatiõe excuſen-tur niſi neglexiſſent aliquid offerendum ab aliis requirere. ¶ Quid aũt de clericis cõmorantibus in loco ubi concedit̃ indulgentia & diuina officia celebrãtibus. reſpondet ſolus Nico. de lira in ſuis quolibetis ꝙ ſi conceditur indulgentia uenietibus & benefacientibus illi loco & aliud non dicat̃ no participãt ipſi de indulgẽtia quia non ur̃ intentio dãtis dirigi ad hoc ſed ut alliciat ad deuotionẽ illius loci & ſub-ueniatur adminiſtrantibus in neceſſitatibus ut poſſint ſerui-re eccleſie. qđ no. quia non inueni ab alio tactũ. Eſt uerꝫ ꝙ clerici religioſi accedentes ad illum locum participant de indulgentia. quia q̃uis ſint in ſtatu perfectionis ꝓpter uota ab eis ſolemniter emiſſa non tranſire poſſunt ſine peccatis quorꝫ remiſſione datur indulgentia. ut per Aug. de ancho:

in.d.libel.de ptāte ecc.q:xxxi.ar.iii.qd aūt de epo papa uel alio plato dātibus indulgētias utrū ſibi pſint. rñdet Ricar. ubi ſupra & elegāter augu.de ancho.i.d.libel.de ptāte eccl. q.xxix.ar.ii.ꝙ platus ſibiipſi non pt indulgētiā dare pncipl'r & directe.ſed indulgētiā a ſe aliis datā ipe ēt ſub eadē forma uti pt. & ſibi ſicut aliis pdeſt non ob.ꝙ non poſſit ſeipm ab ſoluere p notata in.c.fi.de inſti.& in.c.ſiue alii.p gl.de offi. deleg.qa illud directe non pt tñ indirecte inqtū alii pt ꝯce dere ptātē p quā ab illo pt abſolui.& ita hic eſt abſolutio in directa non ob.ꝙ ſolū ſubditis pdeſt & nemo eſt ſibi ſubdi tus qa rñdet Cal.idē tenēs in.d.c.nr̄o.uerſus fi.ꝙ ſatis eſt eū non eſſe aliis ſubditū.& qa pticipādo facit ſe ſubditū utens eo qd a dignitate ſua emanauit p ipſius organum.facit.l.ſi ꝯſul.ff.de adop.& qa una & eadē pſona pt diuerſo iure fun gi ſm diuerſitatē materie.c.a collatione cum ibi notatis de app.lib.vi.& cū hac op.ꝯcordat ſūma piſana i uer.indulgē tie.uer.qbus pſint & alii theologi.¶ Quid aūt de eo q mo rit' in itinere eūdo romā uel terrā ſanctā uel ad indulgentiā. rñdet bonauē.in.iii.di.xx.ꝙ ſm peritos nō hʒ totā indulgē tiā lʒ uulgares pdicatores aliud affirmēt tñ ei ualet tā nobi le ppoſitū ad augmentū charitatis & p ꝯñs ꝯtritionis.& ita ad remiſſionē partis pene.indulgētie enim non intelligunt' dari p ſola uolūtate ſed p effectu.unde q hʒ uolūtatē & effe ctū indulgētiā ꝯſeqt' ſm ipm.cū quo ēt ꝯcordat Cal.in.d. nr̄o in pe.char.Scias tñ ꝙ aliqñ papa exprimit ꝙ moriēs i iti nere ꝯſeqt' indulgētiā.& ita expſſit Clemēs.vi.in ſua ꝯſtitu tione iubilei.& adde ꝙ hr' in ſumma piſana in uer.indulgē tie.uer.pe.ubi dr' ꝙ cruce ſignati ſi moriuntur ante q̄ iter arri piant non ꝯſequunt' indulgētiā qñ ꝯcedit' tranſeuntibus.ſe cus ſi ꝯcedit' accipiētibus crucē qa ſtatim hñt eā ēt ſi decedāt nondū arrepto itinere.& allegat bea.Tho.i ſuis quolibetis. ¶ Quid aūt ſiqs eadē die pluries uiſitat eccleſiā & ſingulis uicibus offert an totiēs indulgentiā conſequat'.dic aſuis ſic ſm Vincē.Ioā.an.& do.Ant.in.c.cū ex eo.de peni.& remi. & Spec.eo.ti.uer.qd ſi eadē die.& Archi.in.c.ulti.eo.ti.in vi & bea.Tho.in.iiii.diſt.xx.& Cal.in.d.c.nr̄o in añpen.

char. & ꝑ ſua directoria ad ius canonicū lib.i.ti.xxi. ¶Hoc
intellige uerum ſi indulgētia ſit perēnis.i.ſine alicuius tp̄is
determinatione. Sȝ ſecus qn̄ ad determinatum tp̄s datur.ſ.
cū dicit̄ quicūq; uadit tali die qa intelligit̄ tm̄ ſemel uadēs
cōſeq ſm Ioā.an. Tho. & Cal.ubi.ſup.ar.i.&.ii.de fil.p̄ſby.
i.yi.&.c.nō poteſt.ii.reſponſo de p̄ben.i.yi.& idē in ſūma
piſana i.yi.indulgētie.uer.an.qs totiēs.& i hoc uide Nico.
de lira in ſuis quolibetis.ubi dicit ꝙ ꝑ p̄dicta nō eſt inferen-
dū ꝙ ſi aliqs hēt domū iuxta eccl̄iam & nō facit tota die ni
ſi ire & redire ꝙ iſte totiens hēt indulgentiā qa illud eēt ma
gis deriſoriū q̄ deuotum.uñ taliter debet uenire ꝙ aduentus
ſuus ſapiat deuotionē non fraudē & honorē dei nō deriſio
nē uel aliq̄ diſſolutionē. & iō ſi uadit horis ſtatutis ad oran
dū ul' audiēdū.uerbū dei ꝓ q̄libȝ uice hr̄et. & maxīe qn̄ idul
gētie dāt̄ ad ꝓmotionē diuini cultus. & ſubdit Nico. ꝙ in
hoc nō eſt fiēda magna uis nec retrahēdus aliqs ab eūdo qa
& ſi nō ualeat eūti ꝑ modū indulgētie.ualet tn̄ ꝑ modū me
riti abſoluti. ¶Quid āt ſi unus uadit ad idulgētiā utrū poſ
ſit eā accipe ꝓ amico ſuo occupato.rn̄dēt bea.Tho.& Ricar.
i.iiii.di.xx.ꝙ merita ſua pōt qs alteri cōicar̄ & ꝓ eo ſatisface
re qa hoc depēdet merita a uolūtate ꝓpria & itētione.ſȝ meri
ta aliēa ſup qbus fundat̄ indulgētia ut in p̄nci.dixi nō pōt
qs alteri applicare niſi hēat auctoritatē ſicut cōcedens indul
gentias niſi in cōceſſione indulgentiarū expreſſe apparet de
intentione cōcedentis.puta qa diceret ſi qs fecerit ſic ꝓ ſe uel
pro alio habeat tantū de indulgētiis. & rō p̄dictorū & ſm
Ricar.& bea.Tho.qa hoc depēdet a uolūtate aliena.ſ.cōce-
dentis.uñ nō eſt iſtius uiſitātis eccl̄iam applicare ad aliquam
intētionem eccl̄ie per quā cōicantur ipſius merita ex quibus
ualent indulgētie.Dicunt tamen ꝙ actus iſtius ꝓdeſt illi ter
tio per modū ſuffragii. & eodem m̄odo cōcludunt ꝑ predi-
cta ꝙ recipiens indulgentiam per ſe non poteſt eam alteri cō
cedere ut ibi latius per eos & ex iſtis ſit expedita tertia pars.
¶ Ceterum de indulgētiis epiſcoporum archiepiſcoporum
& legatorum quorum poteſtas eſt equalis in hoc procedo
remiſſiue.unde dic per doc.in.c.quod aūt.de peni. & remiſ.

1481

& ibi eleganter per ſubtilem doc.d. Ant. de Roſellis de are. qui floruit padue in ſua ſolemni repe. & per Calde. in.d. repe. noſtra. & in ſumma piſana. in uer. indulgẽtie in prin. de iſtis etiam tetigit aliquid magiſter Robertus ordinis minorum rex predicatorum etatis noſtre. nũc eps reatinus in ſuo quadrageſimali ſermone. l. incip. nenit uox. De materia tetigit etiam Oldr. eleganter conſi. lxxiii. incip. queritur ſi prelatus. & ibi diſputando concludit ꝗ ſi prelatus cõcedit litteras indulgentie pro opere qđ fit extra ſuam dioceſim abſq; licentia epiſcopi uicini in cuius dioceſi ſit opus non ꝓdeſt talis indulgentiã ét ſubdito concedẽtis ꝑ rationes de qbus ibi. & ipſum cõmendat Pet. de ancha. in ſuo cõmento regule ea que in. ii. oppo. de reg. iur. in. yi. & in. c. poſtulaſti. in iii. oppo. de fo. comper. & adde ꝗ indulgẽtie conceſſe a prelato malo non minus operantur q̃ ſi a bono ſ̃m omnes. iiii. ſen. di. prealleg. Quibus adde Pe. de anch. in cle. abuſionibus de pe. & remiſ. ubi ponit ꝗ ſi a falſo prelato. & infert ad quoſdam queſtuarios qui Venetiis multa extorſerunt cum falſis bullis. Adde etiam Pe. de anch. in. d. regula ea que. ubi late ponit ꝗ ſimplex ſacerdos non poteſt concedere indulgentias per notata in. c. accedentibus de exceſ. prela. & ibi ponit idem de abbatibus & inferioribus prelatis poſt Cald. in d. c. noſtro. quorum rationes omitto ne longior ſim. Poteſt tamen ſimplex ſacerdos dare facultatem alteri epiſcopo ut concedat ſuo ſubdito indulgentiam. ut probat glo. fi. ſ̃m quoſdam in. d. c. quod autem. & ſentit ibi do. Anto. in fi. & non omitto ꝗ epiſcopus electus cõfirmatus nondum cõſecratus poteſt concedere indulgentias ſecundum beatum Tho. & alios ubi ſupra. & do. Abba. in. ca. ſuffraganeis. de elec. & Pet. de ancha. in. d. regula ea que. & in regula peccatum in. iii. oppo. eo. ti. & li. & in. d. cle. abuſionibus in. iiii. colũ. & Calde. in. d. c. noſtro. & d. c. accẽdentibus. & Aug. de ancho. in libello de poteſtate eccleſiaſtica. q. xxix. ar. cx. & Imo. poſt Steph. in cle. i. in. xii. colũ. de priuile. & eſt cõmunis opi. ſ̃m do. abb. in. d. c. accedentibus. quicquid dixerit Hoſtien. ibi & Areti. in. c. i. de peni. & remiſ. Item adde

ꝙ conciliũ generale poteſt concedere has indulgentias ple-
narias ut nouiſſime do. Abb. in ſermone incipiẽte maximũ.
habito in concilio baſilienſi in. I y. col. uer. & ſi dicatᷣ ꝙ in-
dulgentias &c. de quo ipſe meminit in clemen. i. de peni.
& remiſ. & adde ꝙ legatus ẽt non ſacerdos poteſt dare in-
dulgentiam quam poteſt dare epiſcopus ſm Augu. de an-
cho. in. d. libel. q. xxix. art. yiii. & ſcias ꝙ uicarius epiſcopi
non poteſt concedere indulgentias niſi habeat ſpeciale man
datum ſm Cal. in. d. c. noſtro uerſus fi. Item nec capitulum
ſede uacante ſm ipſum per rationes ſuas poteſt tamen infe-
riori ab epiſcopo competere ex conſuetudine ut ibi p ipſuꝫ
& ad multa que ſupra dicta ſunt uide omnino Ioan. mo. in
ſuis glo. ſuper extrauaganti bonifacii. yiii. antiquoꝝ quas
non uideram quando predicta compoſui: multa ẽt ponit
Iaco. zocchus in repe. c. omnis de pe. & remiſ. & Fran. paui.
in extrauaganti unigenitus in ſua glo. ſuper uer. confeſſi: &
Ant. de Roſel. de are. in. d. ſuo eleganti comẽto. c. ꝙ autem
de peni. & remiſ. & frater Leonar. de utino ĩ feſtiuali ſermo
ne de beato Petro. uer. iii. tibi dabo claues &c. & Ludo. ro.
conſi. ccclxiii. & ſequenti. ubi interpretatᷣ quedam uerba in
dulgẽtiarum: & ponit quanta debeat eſſe elemoſyna. ut qs
conſequatᷣ indulgentiam. ſunt ẽt multe concluſiones pul-
chre in repertorio Brix. in uer. indulgentiarum. Que uer-
ba inſeruirẽt ad dilatationem longe maiorem ſuper hac ma
teria quaꝫ uolui ſimplr̃ reduxiſſe in modum predicationis
pro humili & familiari informatione contyronum meo-
rum: Et iſta ſufficiant.

FINIS:

99 99 5292